

PARLA UN BON HOME DE NEGOCIS

Europa estudia la reutilització de pesticides

Tinc seixanta set anys i cap ganes de jubilar-me. Sóc ric de l'hòstia. Milions a patades, set cases i no se quants cotxes. Dos iots que floten i accions en tot l'Ibex. A la meua dona la veig els diumenges a missa de dotze i en algun sopar oficial, no tinc fills, bé sí, quatre. El gran està en una presó d'alta seguretat, el segon en un convent de l'Opus, la tercera viu a Kansas casada amb un republicà i es dedica al tir al negre i l'últim va marxar de casa als setze anys. A veure si queda clar, a mi la collita m'importa un ou. Bé, la collita no però el que porti m'importa un ou. Si tenen mosques que en tinguin, si tenen insectes que en tinguin, si tenen

fosfats d'acord, pesticides, d'acord, el que sigui. A mi m'importa el pes i la venda a l'engròs perquè els camps són meus i les collites també i tota la resta a mi me la bufa.

I ja està bé de fer soroll i dir que no tenim sentiments i que forcem als governs a abandonar l'agricultura ecològica. A la merda l'ecologia. Si jo treballo és perquè la gent pugui menjar. Jo dono menjar al poble, i si un dia tenen mal de panxa, que es fotin.

No sé si ha quedat clar però si em toquen més els ous, arraso els camps i faig hotels, collons.

*L'AGRICULTURE, C'ÉTAIT MIEUX AVANT...
C'EST BIEN UNE RÉFLEXION
DE BOBO ÉCOLO...*

*L'AGRICULTURA, ERA MILLOR ABANS...
- Aquesta és ben bé una idea de nou ecologista...*

PER ON HO AGAFEM?

Tornen els exiliats

Moltes preguntes i de molts tipus a l'hora de parlar del retorn dels primers polítics catalans amnistiats. Han guanyat o perdut? Ho enfoquem des d'un punt de vista estrictament polític o parlem de sentiments que és

l'antònim més allunyat del terme polític?

Per una vegada guanya l'opció personal. Més enllà de les conseqüències socials de la tornada ja

s'ha produït un efecte transcendent. L'exiliat, ha tornat a casa i això, per ell, està ple de victòria. Ni a Puig ni a Comín se'ls podrà tornar la vida robada, la llunyania forçada en el dol i l'alegria, però ja són, si volen, a casa.

Una cosa sí està absolutament clara, la política espanyola i molt més concretament la justícia espanyola, ha perdut estrepitosament. Quan un Estat posa tots els seus recursos per mantenir viu el record d'una injustícia, quan es nega a reconèixer la legalitat europea, quan s'agafa a excuses inventades i al final ha de veure des de la finestra entreoberta el retorn dels seus enemics, han de sentir-se absolutament derrotats i avergonyits.

Tant de bo tinguessin vergonya.

